

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

IV. Iac. Sadoletvs Episc. Carpent. Petro Bembo, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

rer præditus es, aut nouum accidere, aut difficile possit? Verùm de his latis: Colam meum tantopere probari à te, & magnifici, neque miror, & vehementer gaudeo. De Flaminio idem sentio, quod tu. Lazarum Bonamicum audio tradere Patavij publicè doctrinam bonarum artium iuuentuti. Eum ego hominem maiore in modum diligo: neque dubiro, quin tibi iam factus sit per familiaris: summo est ingenio, excellentiq; doctrina. Sed virtus, & probitas, & in omni officio fides atq; constantia, in primis in illo homine amanda & complectenda est. Eum tu saluere iubebis verbis meis plurimum. Credo te memoria tenere, confectam à me olim, cum Romæ etiam essem, orationem quandam in Iudeos, quam ego causam in duas actiones partiti institueram. sed prior fuit pars tantummodo absoluta, si tamen absolueret, quod parum politè efficias: eam ego nunquam duxi edendam, neq; hercule nunc in alia sum voluntate. Sed cum flagitanti iam sepius, & amicitie nomine vim quasi afferenti, Herculi Gonzage, homini & nobilitate virtuteq; maiorum suorum, & suis ornamentis ac laudib. amplissimo, omniumq; & cultu & amore dignissimo, resistere amplius non possum, illam ad eum mitto, (modò n. in fasciculū coniecta est) hac legem tamen, in quo multis precib. cū eo ago, vt ne cuiquam omnino copiam illius describendam faciat, præterquā tibi, si id forte petueris: & si damni nihil putaueris, bonas horas tuas in ea legenda consumere non bene. Quod tibi notū esse volui, vt cum de meo animo certior factus esses, quid tibi esset faciendū, ipse statueres. Vale mihi optatissime atq; humanis. Bembe, & M. Anton. Michaëlem, quæ ego vnice semper dilexi, quemq; mei vicissim cognoui amantissimum, saluta meis verbis, etiam atq; etiam. Carpent. XI. Cal. Iulij, M.D. XXXI.

IV.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Petro Bembo, S. P. D.

CVM haberem plus aliquantū otij quàm tu, seruani verus instituturū, vt Latine ad te scriberē: tametsi quacunq; lingua scribatur inter nos, neutri quicquam accidere potest iucundius. De te enim sentio, item vti de me ipso, cui omnis tua epistola incredibilem semper quandam adfert voluptatē. Cepillus ille, quem tu mihi commendas, ad me ipse non adit: literas tuas misit. Et ego denunciari iussi, si quid opera mea vellet vti, omnia me tua causa, quæ is vellet, esse facturum. Orationem meam tibi tam placuisse, quàm scribis, vehementer gaudeo: & si hoc mihi præter opinionem accidit. Semper enim ego de illa fastidiosius iudicavi. Sed tu amore fortasse inductus, quo erga me, & res omnes meas afficeris, honorificentius sentis de illa, quàm res ipsa ferat. Quod si ita est, ego

ego tamen iactare nihil facio, quantum enim de fructu ingenij deperdo, tantum mihi ex amore tuo erga me voluptatis adiicitur. Fregissim nostrum futuram tecum aliquot menses, peream, nisi mihi tibi, nisi te tantopere amarem. Sed amabò mi Bembe suavissime, dato hoc mihi, ut de vestris mirificis sermonib. aliquid nos quoq; q̄at absumus, degustare possimus. Id perlepidè siculiter utroq; vestri ùm familiariter ad me scripsit: quas ego loco vestri ex oculis, & in manibus assidue habeam, colloquar q; cum iis: & quoniam in viuis capitibus non possum, in imagine talem a micorù, amoris meo in vos incredibili aliquid oblectamētū, & exoptare voluptatis dem. Equidem quialioquin hic libentes sum, eam fructus illos dulcissimos vestri congressus cogito, relegas mihi video. Sed obdurandū est: est n. quiddam, quò ego aspirare conor, quò d. vniq; esse statuo ceteris rebus præstantius: idque etiam facit, ut tuo amantissimo consilio, quo mihi precipis, eius partem in scribendo sequi debeam, minus facile obtèperem. De tuis scriptis atq; historiis, in quas ingressus es (ut antea tibi scripsi) mea lumina est expectatio: neq; ea tamen maior ingenij tui viribus itaq; iam videre mihi videor, patriam tuam, suis opib. florentem, tua vocis testimonio etiam futurà ornatiorem. A Lazaro accepi literas, illisq; respondeo. Te quòd delectet veteris nostræ conuersionis memoria, haud mirandū est: nihil n. illa amantius, neq; fidelius. Sanè eadē mihi ita iucunda est, ut non solum fructus suauitatis, sed ornamento etiam non medioeris honoris me afficiat. Quippe cū tibi me esse cordi, vim mihi in se magnam laudis et iudicij habere videatur. Vale mi charissime atque optatissime Bembe Carpent. V. Idus Martias M.D. XXXII.

V.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT,
Petro Bembo S.P.D.

Quia Aniam tuam per se libenter vidi, hominē (ut tute scribis, & ego semper cognoui) & prudentem, & probum: tum autem, quòd veniebat a te, & è tuo siou quasi erat profectus, nihil accidere potuit mihi illius aduentu colloquioq; optatius. Itaq; non tantum familiaritate, alios sermones biduum illud, quo nobiscum mansit, cum eo mihi fuisse, præterquam de te: Omnia sum explicatus, que de homine conuincitissimo, omniumq; mihi lōge charissimo, aut quare nostra diuturna iam distinetio mihi suadebat: aut audire amor erga te mecum summus exerebat. Quæ quidē cuncta esse sic ut ego maximè cupio, teq; eu tenere statum, qui sit maxime ad eam quietam & honoratam vitam appositus, & tibi gratulor, & illi huiusmodi gaudeo. Quoniam n. ij inter nos luxus, ut pro
facit.